

vit, ut simus ferendo: quod tamen recondita & occulta ratione ita nonnunquam exsequitur, ut nemo mortalium Dei ista administrantis vestigia, humana ratione persequi possit.

VER. 15. Ista omnia vidi diebus vanitatis meae, esse justum qui pereat in justitia sua, & esse improbum qui prolonget dies in malitia sua.

Atquæ hæc omnia non tantum *θεοπνευστως*, sed experientia etiam edoctus propono, quæ angusto hoc vitæ meæ spatio assequutus sum, nominatim illud experientia didici, quod homini animali alienum & absurdum videatur, justum non perire tantum, sed & justitiæ nomine obrui, sicut & improbum comperi, non modò vitam protulisse, sed improbitatis suæ ergò eandem prorogasse.

VER. 16. Ne esto justus nimium, neque sapere tibi videtur amplius, quare desolationem tibi accerseres?

Cùm justitiæ nomine pereant, sicut periculi metu à regula justitiæ deflectendum non est: sic stultum est modum in justitia excedere, & specie justitiæ deceptum grave periculum accersere. Quod quò commodiùs declines, vide sis ne nimium prudentiæ tuæ confidas, potiùs memineris ad sobrietatem sapere, quod nisi facis certum exitium te manet.

VER. 17. Ne improbus sis nimium, neque sis stolidus, quare morereris ante tempus tuum?

Tamet-